

– Данас ће бити леп дан –
размишљала је Цвећка.

– Могла бих да одем у двориште
код госпође Руже, а касније и до
пужа Окца.

– Само, шта се то
догађа у мојој саксији?
Нешто ми жуља и помера
коренчиће. Баш чудно, као
да су ми каменчићи упали
у земљу!

Док се Цвећка још чудила и размишљала шта би то могло да је жуља, из земље у саксији појавила се једна мала глава.

– Добро јутро. Стигао сам синоћ, касно, па нисам хтео да те будим. Имаш одличну земљу у саксији. Могу ли да будем твој гост?

Цвећка је била запрепашћена. Ма какав гост?! За њу је то био обичан провалник.

– Ти! Глисто једна! Како се усуђујеш да само тако, без питања, улазиш у туђу кућу? Безобразнице! Могла си да ми повредиш корење! Није моја саксија хотел, а ниси ни позвана у госте. Према томе, иди напоље у башту и тамо себи нађи кућу – љутито је одговорила Цвећка.

